

Вақтидир бедалик Улар дафтарин

ФАЙЛАСУФ ОЛИМ

Тарихта назар солсак, бадиий ижодда мактаб яратган шоир ва адиблар ўз навбатида нафосат оламини инжа таҳлил қилган, ижод соҳибининг ўзига хослигини белгилай олган, шунингдек, бадиий маҳоратга эришиш сирларини кўрсатиб беролган адабиётшунос олим ҳам эканликлариға гувоҳ бўлган. Бунга мисоллар кўп. Навоий, Бобур, Ҳошар, Ҳ. Ҳошарлар ана шундай алломалар саналади. XX аср ўзбек шеърининг довуруғини оламга ёлган, бу борада мактаб яратган Гафур Гулом ҳам адабиётшунос олим сифатида ўз замондошлари орасида ажралди туради.

Унинг тадқиқотларини ҳисоблаганда юздан ошади. Бу тўрт фазилатга эгадиги билан алоҳида аҳамият касб қилди: тарихий ҳақиқат ўз ифодасини тўғри тошганилиги; янги маълумот бера билганлиги ва янги фактларга бойлиги; фалсафий ва назарий жиҳатдан теранликка эгаллиги; муаммоли масалага оидлиги кирита олишлиги жиҳатидан ўзига хосдир.

Масалан, 1935 йилда ёзилган «Гулистон» журнали тўғрисидаги илмий мақоласини ўқиган киши бирдангина унга интилади. Янги журналининг тарихи билан танишади, дастлабки номи «Машъала» бўлганлигини билди ва унинг «Ер юзи» журналидан фарқини англайди.

Шу йилда ёзилган яна бир мақолада эса С. Айнининг «Қуллар», Ҳ. Шамсининг «Душман», «Хуш» ва «А. Ҳошарнинг «Обид кетмон», А. Ҳошарнинг «Сароб», Шокир Сулаймоннинг «Бўрон олдидан» романи, К. Яшиннинг «Гулсара», «Номус ва муҳаббат» пьесалари, Умарзои Исмоилийнинг «Ҳоли билан Шоди», З. Фатхуллиннинг «Гунаҳдор», Абдуҳамид Мажидийнинг «Отсиз» музикали драмалари ҳақида гап боради. «Тўғриси» айтилган, таъриҳчиларимиз жуда оқилона қолмоқда. Бизнинг кўнглига шеърини тўпламларимиз, ҳатто янги чиққан илмий асарлар, романларимиз таъриҳчиллик эътиборидан четда қолмоқда», деб ёзгани, муаллиф мазкур фикр бугунги адабий таъриҳчиллик хусусида гапиргандаёқ шу соҳа одамларини серганганлигида.

Гафур Гуломнинг адабиётшуносликка оид тадқиқотлари иккидан 1939 йилда ёзилган «Фольклордан ўрганайлик» тадқиқоти алоҳида аҳамиятга эга. Маълумки эртанг, достонлар ҳалқ ҳаёти, таъриҳдан тузилган доволлик асосига кўрилади.

«Уч оғайни боғирлар» эртангдан билганизи. Кенжа боғир икки акасига қараганда ақллироқ. Янаҳон статистикасининг маълумотиға кўра, Мошардан бошқа боғирини фарздандан донишманд чиқмаган. Уларнинг деярли барчаси учинчи ёки тўртинчи фарзандлардир.

ДЕҲҚОН АШРОФ АВЛОДИ

«Мен шу халқнинг шонирман!» — дейди устоз санъаткор Гафур Гулом фохр билан. — Менинг ҳам қандайдиги ҳаётим республикамнинг ҳаёти билан чамбарчас боғлиқ. Пахта ишчи қанчалик кўнглири ҳам мақташ бўлади. Агар ёшларимиз умумий ишнинг ривожига бир баҳа бўлса ҳам маънавият етказса, ўзининг бахтири санайман. Сизнинг шу шарафли меҳнатингиз, чинин айтганда, шу муқаддас заманининг ҳам асл мазмунидир!»

Деҳқон ашроф авлодига мансубдан ҳаминша ифтихор қилиб келган шоир қишлоқ меҳнат аҳлини дилдан эҳтиром этар, уларни астойдил улуғлар эди. Пахтакорнинг жасорати, галлакорнинг шижоати, соҳибкорнинг маҳорати, чўпоннинг سخавати, агрономнинг заковати, хуллас, эл дастуронига ноз-неъматларини тўдирувчи, юрт аҳлини қийинчирувчи замани заҳматқашларининг олижаноб ишамаллари унинг шох сатрларида муносиб ифодасини тошган эди.

Мулолағасиз айтиш мумкинки, республикамизнинг қанча вилояти, қанча райони, қанча қишлоғида бўлмасин, у бормасин, кезмаган, пахта, галла даласи, бор-роғлари, диллолари йўқ эди. Қишлоқлардаги кўчаларнинг катта-кичик аъзоларидаги кўпчилиги унинг яши танишлари, қадрдон дўстлари эди. Биз ана

КУЛЛИЁТИ БЕДИЛ

Юрагинг бўлса сен ҳам уни қон қилу бўл соҳиб наъша. Май бўлишни фақат узум донасига хос эмас.

БЕДИЛ.

Гафур Гуломнинг унда шоирлар, санъат аҳли, устознинг дўстлари тез-тез йиғилишиб, шеърини суҳбатлари — «нафис мажлислар» қураганлари ҳаммага маълум ва машҳур. Ушбу ҳикоячани менга Ўзбекистон Республикаси Энергетика вазирлигининг бўлиб ишлаётган Тўғри Аҳмедов айтиб берган. У Олим Хўнаевдан эшитган экан:

Гафур Гуломнинг ундаги эшқадорлардан бирида Олим Хўнаев ҳам бўлган экан. Суҳбат давомида Бедилнинг бир байти ўқилиб, бир неча меҳмон турлича шарҳлабдилар, бу байтни ўзи қандай тушурилгани Олим ана ҳам айтибди. Гафур Гулом ва яна кўпчилик меҳмонларга шу шарҳ анча маъқул бўлибди. Эҳтироси кучли Гафур Гулом беҳад ҳурсанд бўлиб кетиб, Бедилнинг куллийтини олибди:

— Олим, шу китоб сенга совға, ўқиб юрасан. Бедилнинг энг қадимий куллийларидан, — дебди ва унинг: «Йўқ, Гафур ака, китоб ўзингизга керак бўлади, кўйингиз, дея илтижо қилишни қарамай, қўлиға тутнаибди.

Анча вақт ўтиб, меҳмонлар тарқалишганда пайтада Гафур Гулом Олим Хўнаевнинг эшик олдидан тўхтатиб:

— Шопма Олимжон, ма на бу китобингиз менга ҳадя қил. Сен ҳам бир танитлик билан менга бир совға берсанг берибсан-да, — дебди Олим аканинг қўлиғинидаги китобни кўрсатиб, Шунда Олим Хўнаев кулиб:

— Гафур ака, бу китоб Бедилнинг энг қадимий қўлдасма куллийларидан бири, мендан Сизга эсдалик бўлсин, — дебди.

Дўстлар қучоқлашиб хайрлашибдилар.

Урфон ОТАЖОН.

«Мен шу халқнинг шонирман!» — дейди устоз санъаткор Гафур Гулом фохр билан. — Менинг ҳам қандайдиги ҳаётим республикамнинг ҳаёти билан чамбарчас боғлиқ. Пахта ишчи қанчалик кўнглири ҳам мақташ бўлади. Агар ёшларимиз умумий ишнинг ривожига бир баҳа бўлса ҳам маънавият етказса, ўзининг бахтири санайман. Сизнинг шу шарафли меҳнатингиз, чинин айтганда, шу муқаддас заманининг ҳам асл мазмунидир!»

Деҳқон ашроф авлодига мансубдан ҳаминша ифтихор қилиб келган шоир қишлоқ меҳнат аҳлини дилдан эҳтиром этар, уларни астойдил улуғлар эди. Пахтакорнинг жасорати, галлакорнинг шижоати, соҳибкорнинг маҳорати, чўпоннинг سخавати, агрономнинг заковати, хуллас, эл дастуронига ноз-неъматларини тўдирувчи, юрт аҳлини қийинчирувчи замани заҳматқашларининг олижаноб ишамаллари унинг шох сатрларида муносиб ифодасини тошган эди.

Мулолағасиз айтиш мумкинки, республикамизнинг қанча вилояти, қанча райони, қанча қишлоғида бўлмасин, у бормасин, кезмаган, пахта, галла даласи, бор-роғлари, диллолари йўқ эди. Қишлоқлардаги кўчаларнинг катта-кичик аъзоларидаги кўпчилиги унинг яши танишлари, қадрдон дўстлари эди. Биз ана

ГАВРИЗАНГАР ЧЎҚҚИСИДАЙ ВИҚОРЛИ

Шоир кўзи — халқнинг кўзи. Шоир сўзи — халқнинг ўзи. Мен урушин, Улуғ Ватан урушини урушдан анча кейин устоз Гафур Гуломнинг сўзидан қолган кўзларида кўрганман.

Зўр карвон йўлида етим бўтадек Интизор кўзларда қалқ-қалқа ёш. Энг кичик заррадан Юнигергача Ғанин мураббийсан, хабар бер, Қуём.

Бу фарёд — ўқирган арслоннинг наърасидек, бу фарёд қай шеърда бор?! Карвон Хизр назар қилган шоир Шайх Сатдийнинг «Сорбон оҳишта мери» деб бошланадиган ғазалидан карвонимас. Карвон — «Туркишиб йўлларда»ги «Устнга бут ва тасбеҳ ортан карвонлар»мас. Карвон, халаскор карвон. Карвон фақатгина ўзбекистонликларнинг ўзидан бир миллион 200 миңдан орттиқ кишини жангоҳларга ташланган қиёз ашelonлар. Йўл ҳам — «Туркишиб йўлларда»ги «кўп қадим йўллар»мас. Йўл — янги йўл, йўл — жонларга қийналиб ўқ ва қонга йиланган йўл.

Бу юртнинг шоири кўп, камбёи — Гафур Гулом. У — 27 ёшидаёқ «Интидорим гавризангар чўққисидай виқорли» дея олган. Не бахти, бу иқтидор шарқнинг буюк шоирини то умрининг охиригача ҳам тарк этган йўқ.

Бу юртнинг адиби кўп. Нобии — Гафур Гулом. Устоз Гафур Гуломни унда камбё, бунда нобё қила олган фазилат қўйма десангиз қўйма, тугма десангиз тугма, миллий иркларино миллий тафаккурида. Уни ердан гавризангар чўққисига кўтарган «Гунач олуғчунга ўтган фурсатин, напалак умрига қиёб эт-гүлик» қабилиданг бир қарасанг Навоий, бир қарсанг Бедилна, сўфиёна шеърлармасиди?

ОЛМОС

УЙИМИЗ БИР ДУНЁ ЭДИ

«Тошкентда Ҳадра деган жой бор. Ана шу ерни марказ деб билиб оқларни ярим километрлик ларгоғ қўйиб бир доира чизсангиз, эски Кўргонтеги, Қўғирмоқ, Деғрез, Говкуш ва Девонбегий маҳалларини ўз ичига олган доира ҳосил бўлади. Шу маҳаллада Ойбек (Му-са), Зиб Саид, Ойдин опа, Ғайратий (Абдураҳим), академик, фан доктори Аскарлов, фан доктори Нажиmiddино, Аббор Хидоятлов, мен ва бошқалар туғилганмиз...»

Эсимда, дадам бир неча марта ўша ёшлик йилларда бирга ўсган, бирга хизмат қилган дўстларидан ҳар бирийнинг хабарини, уларнинг овоз меҳнат тўғрисида қандай муваффақиятларга эришганлигини эслаб бир асар ёзмақчи эдилар. Афсуски насиб

бирга республикамизнинг жуда кўп шахар ва қишлоқларида бир неча бор сафар қилганлар. Улар бирга юришини, узок йўлларда йўлдош бўлишини яхши кўришар, шунинг учун Урта Ер денгизга бўйлаб сафарга ҳам бирга боришган эди. Ойбек домла дадам билан доимо бел олишиби кўришарди. Домла хушқабак, ҳазилкаш дўстини кўрганда хурсанд бўлиб кетарди. Дадам дарров аскияға ўтардилар. Шунда Ойбек домла:

— Вой Гофур-ей, яхши-яхши, — деб икки қўлларини ёзбо соқ кулар эди. Бундай самимий дўстона учрашувлардан, ҳазил-хўзул гаплардан домлангиз кўнгли кўтарилиб, бир неча кун қайғияти яхши бўлиб юрар эканлар. Зарифа опа шундай деб эслайди. Да-

«Мен шу халқнинг шонирман!» — дейди устоз санъаткор Гафур Гулом фохр билан. — Менинг ҳам қандайдиги ҳаётим республикамнинг ҳаёти билан чамбарчас боғлиқ. Пахта ишчи қанчалик кўнглири ҳам мақташ бўлади. Агар ёшларимиз умумий ишнинг ривожига бир баҳа бўлса ҳам маънавият етказса, ўзининг бахтири санайман. Сизнинг шу шарафли меҳнатингиз, чинин айтганда, шу муқаддас заманининг ҳам асл мазмунидир!»

Деҳқон ашроф авлодига мансубдан ҳаминша ифтихор қилиб келган шоир қишлоқ меҳнат аҳлини дилдан эҳтиром этар, уларни астойдил улуғлар эди. Пахтакорнинг жасорати, галлакорнинг шижоати, соҳибкорнинг маҳорати, чўпоннинг سخавати, агрономнинг заковати, хуллас, эл дастуронига ноз-неъматларини тўдирувчи, юрт аҳлини қийинчирувчи замани заҳматқашларининг олижаноб ишамаллари унинг шох сатрларида муносиб ифодасини тошган эди.

Мулолағасиз айтиш мумкинки, республикамизнинг қанча вилояти, қанча райони, қанча қишлоғида бўлмасин, у бормасин, кезмаган, пахта, галла даласи, бор-роғлари, диллолари йўқ эди. Қишлоқлардаги кўчаларнинг катта-кичик аъзоларидаги кўпчилиги унинг яши танишлари, қадрдон дўстлари эди. Биз ана

БОШ МУҲАРРИР Н. ЕҚУБОВ.

Рўнома таҳрир ҳайъати: Н. ҚАЮМОВ, М. ИСЛОМОВ, М. МИРЗАЕВ, Ҳ. РАҲМАТИЛЛАЕВ, М. ҚАЮМОВ (бош муҳаррир), О. ГОҒУРОВ, (масъул котиб), Н. ОРМОНОВ, К. РИХСИНОВ, Э. ИБРОҲИМОВ, Р. БОБОМУҲАМЕДОВ.

МҲАССИСЛАР: Ўзбекистон Республикаси Қишлоқ ҳўжалиги вазирлиги, «Ўз-плодоовощинпро» концерни, Ўзбекистон Республикаси Адлия вазирлиги, «Қишлоқ ҳақиқати» журналистлари жамоаси.

Манзилгоҳимиз: 700083, ТОШКЕНТ, ЛЕНИНГРАД КЎЧАСИ, 32

ТЕЛЕФОНЛАР, Муҳаррир ўринбосарлари — 33-44-43, 33-16-27. Масъул котиб — 33-09-93, Масъул котиб ўринбосарлари — 32-56-25. Деҳқончилик бўлими — 32-56-35, 32-54-51, 33-09-93. Қайта ишлаш сановати бўлими — 32-56-31. Иктимий ҳаёт бўлими — 32-56-34. Чорвачилик бўлими — 32-56-22. Мелиорация ва қишлоқ қурилиши бўлими — 32-56-33. Меданият, адабиёт ва санъат бўлими — 32-56-36, 33-09-93. Ахборот ва спорт бўлими — 32-54-54. Шикоят, хат ва маълумий оргнлар бўлими — 32-54-49, 32-54-52. Бездати бўлими — 32-58-79.

БОШ МУҲАРРИР Н. ЕҚУБОВ.

Рўнома таҳрир ҳайъати: Н. ҚАЮМОВ, М. ИСЛОМОВ, М. МИРЗАЕВ, Ҳ. РАҲМАТИЛЛАЕВ, М. ҚАЮМОВ (бош муҳаррир), О. ГОҒУРОВ, (масъул котиб), Н. ОРМОНОВ, К. РИХСИНОВ, Э. ИБРОҲИМОВ, Р. БОБОМУҲАМЕДОВ.

МҲАССИСЛАР: Ўзбекистон Республикаси Қишлоқ ҳўжалиги вазирлиги, «Ўз-плодоовощинпро» концерни, Ўзбекистон Республикаси Адлия вазирлиги, «Қишлоқ ҳақиқати» журналистлари жамоаси.

Манзилгоҳимиз: 700083, ТОШКЕНТ, ЛЕНИНГРАД КЎЧАСИ, 32

ТЕЛЕФОНЛАР, Муҳаррир ўринбосарлари — 33-44-43, 33-16-27. Масъул котиб — 33-09-93, Масъул котиб ўринбосарлари — 32-56-25. Деҳқончилик бўлими — 32-56-35, 32-54-51, 33-09-93. Қайта ишлаш сановати бўлими — 32-56-31. Иктимий ҳаёт бўлими — 32-56-34. Чорвачилик бўлими — 32-56-22. Мелиорация ва қишлоқ қурилиши бўлими — 32-56-33. Меданият, адабиёт ва санъат бўлими — 32-56-36, 33-09-93. Ахборот ва спорт бўлими — 32-54-54. Шикоят, хат ва маълумий оргнлар бўлими — 32-54-49, 32-54-52. Бездати бўлими — 32-58-79.